

MARKA EVANĢĒLIJS

14:1-72

14. nodaļa

1 Un pēc divām dienām bija Pashā un Neraudzētās maizes svētki. Un augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā tie Jēzu ar viltu varētu saņemt un nokaut,² jo tie sacīja: "Tik ne svētkos, lai neceļas starp ļaudīm dumpis."³ Un, kad Viņš bija Betānijā, spītālīgā Sīmaņa namā, un sēdēja pie galda, tad kāda sieva nāca; tai bija akmens trauciņš ar ļoti dārgu un tīru nardes eļļu, un, trauciņu sasitusi, tā to lēja uz Viņa galvu.⁴ Un tur bija kādi, kas pie sevis apskaitās un sacīja: "Kā labad šī eļļas izšķērdēšana? Jo šo eļļu varēja pārdot dārgāk nekā par trīs simti denārijiem un izdalīt nabagiem." Un tie izteica viņai pārmetumus.⁶ Bet Jēzus sacīja: "Lieciet viņu mierā! Ko jūs viņu mokāt? Tā labu darbu pie Manis ir darījusi.⁷ Jo nabagi ir arvienu pie jums, un, kad gribat, jūs tiem varat labu darīt; bet Es neesmu arvienu pie jums.⁸ Šī ir darījusi, ko spējusi: tā jau iepriekš Manu miesu ir svaidījusi bērēm."⁹ Patiesi Es jums saku: kur vien evaņģēliju sludinās pa visu pasauli, tur arī to teiks, ko šī darījusi, viņai par piemiņu."¹⁰ Un Jūda Iskariots, viens no tiem divpadsmit, nogāja pie augstajiem priesteriem, lai tiem Viņu nodotu.¹¹ Un tie, to dzirdējuši, priecājās un solīja tam dot naudu; un tas meklēja, kā tas Viņu nodotu izdevīgā brīdī.¹² Bet pirmajā Neraudzētās maizes dienā, kad kāva Pashā jēru, Viņa mācekļi Viņam saka: "Kur Tu gribi, lai mēs noejam un visu sagatavojam, ka Tu vari ēst Pashā jēru?"¹³ Un Viņš sūtīja divi no Saviem mācekļiem un tiem sacīja: "Noejiet pilsētā. Tur jūs sastapsit cilvēku, kas nes ūdens krūzi. Sekojiet viņam.¹⁴ Un, kur viņš ieiet, tur teiciet tam saimniekam: Mācītājs saka: kur ir Man tā vieta, kur ar Saviem mācekļiem varu ēst Pashā jēru?"¹⁵ Un viņš jums rādīs lielu, segām izklātu, sagatavotu istabu. Sataisiet tur mums visu."¹⁶ Un Viņa mācekļi izgāja un nāca pilsētā, un atrada tā, kā Viņš tiem bija sacījis, un sataisīja Pashā jēra mielastu.¹⁷ Un, kad vakars metās, Viņš nāca ar tiem divpadsmit.¹⁸ Un, tiem pie galda sēžot un ēdot, Jēzus sacīja: "Patiesi Es jums saku: viens no jums, kas ar Mani ēd, Mani nodos."¹⁹ Un tie sāka skumt, un cits pēc cita Viņam sacīja: "Taču ne es?"²⁰ Bet Viņš tiem sacīja: "Viens no tiem divpadsmit, kas ar Mani mērc bļodā."²¹ Cilvēka Dēls gan aiziet tā, kā par Viņu ir rakstīts. Bet vai tam cilvēkam, kas Cilvēka Dēlu nodod! Šim cilvēkam būtu labāk, ka tas nemaz nebūtu dzimis."²² Un, tiem ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja to, pārlauza un tiem to deva un sacīja: "Ņemiet, tā ir Mana miesa."²³ Un Viņš ņēma biķeri, pateicās un tiem to deva. Un tie visi dzēra no tā.²⁴ Un Viņš tiem sacīja: "Šīs ir Manas derības asinis, kas par daudziem top izlietas."²⁵ Patiesi Es jums saku, ka Es vairs nedzeršu no vīnakoka augļiem līdz tai dienai, kad Es to no jauna dzeršu Dieva valstībā."²⁶ Un, pateicības dziesmu dziedājuši, tie izgāja uz Eļļas kalnu,²⁷ un Jēzus tiem saka: "Jūs visi apgrēcināsit, jo stāv rakstīts: Es ganu sitīšu, un avis taps izklīdinātas."²⁸ Bet, kad Es celšos augšām, tad Es jūsu priekšā gribu noiet uz Galileju."²⁹ Bet Pēteris Viņam sacīja: "Un, ja visi apgrēcinātos, tomēr es ne."³⁰ Un Jēzus tam sacīja: "Patiesi Es tev saku: šodien, šinī naktī, pirms gailis otrreiz dziedās, tu Mani trīskārt aizliegsi."³¹ Bet tas runāja vēl daudz vairāk: "Jebšu man būtu līdz ar Tevi jāmirst, taču es Tevi nekad neaizliegšu." Un tāpat arī visi sacīja.³² Un tie nāca uz kādu vietu, kurai vārds Ģetzemane, un Viņš Saviem mācekļiem saka: "Paliectiet šeit, kamēr Es Dievu lūgšu."³³ Un Viņš paņēma līdzī Pēteri, Jēkabu un Jāni un iesāka bailoties un trīcēt,³⁴ un tiem saka: "Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei. Paliectiet šeit un esiet nomodā."³⁵ Un, nedaudz pagājis, Viņš krita pie zemes un lūdza, ja tas varētu būt, lai tā stunda Viņam aizietu garām.³⁶ Un Viņš sacīja: "Aba, Tēvs! Tu spēj visu. Ņem šo biķeri no Manis! Tomēr ne ko Es gribu, bet ko Tu gribi."³⁷ Un Viņš nāk un atrod tos guļam un saka Pēterim: "Sīmani, tu guli? Vai tu nevienu stundu nespēj būt nomodā?"³⁸ Esiet nomodā un lūdziet Dievu, ka neiekrītāt kārdināšanā. Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja."³⁹ Un Viņš, atkal nogājis, Dievu lūdza, sacīdams tos pašus vārdus.⁴⁰ Un Viņš griezās atpakaļ un atrada tos atkal guļam, jo viņu acis bija miega pilnas, un tie nezināja, ko Viņam atbildēt.⁴¹ Un Viņš nāk trešo reizi un tiem saka: "Jūs vēl guļat un dusat! Jau diezgan; tā stunda ir nākusi! Redzi, Cilvēka Dēls top nodots grēcinieku rokās."⁴² Celieties, ejam; redzi, kas Mani nodod, tas ir klāt."⁴³ Un tūdaļ, Viņam vēl runājot, atnāca Jūda, viens no tiem divpadsmit, un līdz ar viņu daudz ļaužu ar zobeniem un nūjām no augstajiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un vecajiem.⁴⁴ Bet tas, kas Viņu nodeva, tiem bija devis zīmi, sacīdams: "Ko es skūpstīšu, tas Viņš ir, To gūstait un To novediet drošībā."⁴⁵ Un tas nāca un, tūdaļ Viņam piegājis, saka: "Rabi!" - un Viņu skūpstīja.⁴⁶ Un tie pielika rokas pie Viņa un To saņēma.⁴⁷ Bet viens no tiem, kas pie Viņa stāvēja, zobenu izvilcis, cirta augstā priestera kalpam un tam nocirta ausi.⁴⁸ Un Jēzus griezās pie tiem un sacīja: "It kā pret kādu laupītāju jūs ar zobeniem un nūjām esat izgājuši Mani gūstīt."⁴⁹ Ik dienas Es pie jums esmu sēdējis Templī mācīdams, un jūs Mani neesat gūstījuši. Bet lai raksti taptu piepildīti."⁵⁰ Tad visi Viņu atstāja un bēga.⁵¹ Un kāds jauneklis Viņam sekoja; tas bija apsedzies ar audeklu uz kailām miesām, un tie pēc tā tvarstīja.⁵² Bet, audeklu pamezdams, tas no tiem izbēga plīks.⁵³ Un tie Jēzu noveda pie augstā priestera, un tur sapulcējās visi augstie priesteri, vecaji un

